

Codul administrativ și legislație conexă

Ediție îngrijită și adnotată de
Prof. univ. dr. Ovidiu Podaru

Actualizată la data de
22 septembrie 2026



Editura

Hamangiu

(4) În situația în care în cazul funcționarilor publici de conducere nu este posibilă aplicarea prevederilor alin. (3), persoana care are competența numirii în funcția publică are obligația să dispună mutarea temporară a funcționarului public într-o funcție publică corespunzătoare nivelului de studii, cu menținerea drepturilor salariale avute.

Capitolul IX. Modificarea, suspendarea și încetarea raporturilor de serviciu

Secțiunea 1. Modificarea raportului de serviciu

Art. 502. Modalități de modificare a raporturilor de serviciu. (1) Modificarea raporturilor de serviciu ale funcționarilor publici are loc prin:

- a) delegare;
- b) detașare;
- c) transfer;
- d) mutarea definitivă în cadrul autorității sau instituției publice ori în cadrul altei structuri fără personalitate juridică a autorității sau instituției publice, în condițiile prezentului cod;
- e) mutarea temporară în cadrul autorității sau instituției publice ori în cadrul altei structuri fără personalitate juridică a autorității sau instituției publice, în condițiile prezentului cod;
- f) exercitarea cu caracter temporar a unei funcții publice de conducere sau din categoria înalților funcționari publici;
- g) promovare;
- h)^[1] mobilitatea prin rotație în cadrul categoriei înalților funcționari publici și în cadrul categoriei funcționarilor publici de conducere care ocupă funcții publice de conducere prevăzute la art. 374² alin. (6).

(2) În cazul funcționarilor publici numiți pe durată determinată modificarea temporară a raporturilor de serviciu se poate face pe o perioadă mai mică sau egală cu perioada pentru care au fost numiți.

(3) Funcționarilor publici numiți într-o funcție publică de grad profesional debutant li se pot aplica numai modalitățile de modificare temporară a raporturilor de serviciu prevăzute la alin. (1) lit. a), b) și e).

(4) Funcționarii publici numiți pe durată determinată, precum și funcționarii publici debutanți pot fi promovați în condițiile prevăzute de prezentul cod.

(5) Funcționarilor publici care exercită funcția publică în temeiul unui raport de serviciu cu timp parțial nu le sunt aplicabile modalitățile de modificare temporară a raporturilor de serviciu prevăzute la alin. (1) lit. a), b), e) și f).

(6) Modificarea raporturilor de serviciu ale funcționarilor publici se dispune prin act administrativ al persoanei care are competența de numire, cu aplicarea corespunzătoare a prevederilor art. 528 și 530.

(7) Perioada în care funcționarul public de execuție a avut raporturile de serviciu modificate temporar pe o funcție publică de același nivel sau de nivel inferior, în condițiile prezentului cod, constituie vechime în gradul profesional al funcției publice de execuție pe care funcționarul public o deține.

Legislație conexă: H.G. nr. 714/2018 privind drepturile și obligațiile personalului autorităților și instituțiilor publice pe perioada delegării și detașării în altă localitate, precum și în cazul deplasării în interesul serviciului (M. Of. nr. 797 din 18 septembrie 2018).

Art. 503.^[2] Definiția și scopurile mobilității prin rotație. (1) Mobilitatea prin rotație reprezintă acea modalitate de modificare a raporturilor de serviciu pentru înalții funcționari publici și funcționarii publici de conducere care ocupă funcțiile publice de conducere din administrația publică centrală prevăzute la art. 374² alin. (6) prin care realizează o schimbare a postului pe care aceștia sunt

^[1] Lit. h) de la alin. (1) al art. 502 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. I pct. 48 din O.U.G. nr. 7/2026.

^[2] Art. 503 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 49 din O.U.G. nr. 7/2026.

numiți, cu rămânerea în corpul funcționarilor publici și în categoria înalților funcționari publici sau a funcționarilor publici de conducere, după caz.

(2) Mobilitatea prin rotație este planificată cu următoarele scopuri:

a) pentru a preveni lipsa progresului în dezvoltarea competențelor și pentru a motiva dezvoltarea competențelor de management necesare pentru funcțiile publice corespunzătoare categoriei înalților funcționari publici și a categoriei funcționarilor publici de conducere;

b) pentru a reduce riscul conflictelor de interese și pentru creșterea transparenței și imparțialității, prin evitarea situațiilor în care același funcționar public ocupă aceeași funcție publică din categoria înalților funcționari publici pentru o perioadă de cel puțin 3 ani consecutivi sau aceeași funcție publică de conducere supusă acestor riscuri pentru o perioadă de cel puțin 5 ani consecutivi.

(3) Mobilitatea prin rotație se realizează cu respectarea principiilor privind legalitatea, imparțialitatea, obiectivitatea și transparența.

(4) Mobilitatea prin rotație poate fi:

a) mobilitate prin rotație obligatorie;

b) mobilitate prin rotație voluntară.

(5) Mobilitatea prin rotație se realizează:

a) la o altă autoritate/instituție publică;

b) în cadrul aceleiași autorități/instituții publice.

(6) Mobilitatea prin rotație a înalților funcționari publici prevăzuți la art. 374² alin. (1) se realizează doar la o altă autoritate/instituție publică din administrația publică centrală.

(7) Mobilitatea prin rotație a funcționarilor publici de conducere din autoritățile și instituțiile publice prevăzute la art. 385 alin. (1) se realizează doar pe o funcție pentru care îndeplinește condițiile de studii și vechime, de același nivel sau echivalentă cu cea deținută, dintre cele prevăzute la art. 385 alin. (1). Prin excepție, mobilitatea se poate realiza și pe o funcție de nivel inferior, în condițiile prezentului Cod sau în situația în care funcționarul public supus mobilității optează pentru o astfel de funcție.

Art. 503¹.^[1] Mobilitatea prin rotație obligatorie. (1) Mobilitatea prin rotație este obligatorie la finalizarea mandatelor, dacă acestea nu se mai pot înnoi, pentru înalții funcționari publici prevăzuți la art. 374² alin. (1) și funcționarii publici de conducere prevăzuți la art. 374² alin. (6).

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), mobilitatea prin rotație obligatorie nu se realizează în cazul în care, până la finalizarea mandatului, înalții funcționari publici prevăzuți la art. 374² alin. (1) și funcționarii publici de conducere prevăzuți la art. 374² alin. (6) își modifică raporturile de serviciu prin transfer în interesul serviciului, mutare definitivă, promovare, mobilitate prin rotație voluntară sau redistribuire într-o funcție publică vacantă sau dacă dobândesc o altă funcție publică prin concurs organizat în condițiile legii.

(3) Raportul de serviciu al înaltului funcționar public și funcționarului public de conducere care se încadrează în categoriile prevăzute la alin. (1) nu se poate modifica pe perioada mandatului prin detașare sau transfer la cererea funcționarului public.

(4) Raportul de serviciu al înaltului funcționar public și funcționarului public de conducere care se încadrează în categoriile prevăzute la alin. (1) se poate modifica prin transfer în interesul serviciului aprobat prin act administrativ al persoanei care are competența de numire.

(5) Pentru evaluarea multianuală a performanțelor profesionale individuale ale înalților funcționari publici și ale funcționarilor publici de conducere, se aplică în mod corespunzător prevederile art. 398² alin. (4) și 485³ alin. (12).

(6) Mobilitatea prin rotație se realizează pe baza planului de rotație, care se aprobă prin hotărâre a Guvernului, și a procedurii reglementate în anexa nr. 11.

(7) În situația în care salariul funcției publice pe care funcționarul public o ocupă până la realizarea mobilității prin rotație este mai mare decât salariul funcției publice pe care funcționarul public urmează să o ocupe ca urmare a mobilității prin rotație, funcționarul public păstrează salariul mai mare.

^[1] Art. 503¹-503⁵ au fost introduse prin art. I pct. 50 din O.U.G. nr. 7/2026.

(8) Înalțul funcționar public și funcționarul public de conducere care se încadrează în categoriile prevăzute la alin. (1) poate refuza mobilitatea prin rotație obligatorie dacă se află în una dintre următoarele situații:

- a) graviditate;
- b) își crește singur copilul minor;
- c) starea sănătății, dovedită cu certificat medical, face contraindicată mobilitatea prin rotație obligatorie;
- d) motive familiale temeinice.

(9) Refuzul neîntemeiat de a da curs mobilității prin rotație obligatorie atrage eliberarea din funcția publică, în condițiile legii.

Art. 503². Mobilitatea prin rotație voluntară. (1) În scopul perfecționării profesionale și realizării unui transfer de bune practici administrative între autoritățile și instituțiile publice, toți înalții funcționari publici și funcționarii publici de conducere care ocupă funcții publice de conducere prevăzute la art. 374² alin. (6) au dreptul să adere în mod voluntar la mobilitate prin rotație, exprimându-și opțiunea pentru ocuparea unui post inclus în planul de rotație.

(2) Mobilitatea prin rotație voluntară nu poate fi realizată decât o dată la 3 ani de către același înalt funcționar public, respectiv decât o dată la 5 ani de către același funcționar public de conducere.

(3) Prevederile art. 503¹ alin. (2), (5) și (6) se aplică în mod corespunzător.

Art. 503³. Identificarea funcțiilor publice de conducere pentru care se aplică mobilitatea prin rotație obligatorie. (1) Funcțiile publice de conducere sensibile sunt cele care prezintă un risc semnificativ de afectare a obiectivelor entității prin utilizarea necorespunzătoare a resurselor umane, materiale, financiare și informaționale sau de corupție sau fraudă.

(2) În vederea identificării funcțiilor publice de conducere sensibile la nivelul autorităților și instituțiilor publice prevăzute la art. 385 alin. (1) se nominalizează un grup de lucru, din care nu fac parte conducătorii autorităților sau instituțiilor publice. Acesta poate fi și un alt grup de lucru cu sarcini similare, existent la nivelul autorității sau instituției publice. Pentru identificarea funcțiilor publice de conducere sensibile din autoritățile și instituțiile publice prevăzute la art. 385 alin. (1), ordonatorii principali de credite pot constitui un grup de lucru pentru toate autoritățile și instituțiile publice aflate în subordinea, coordonarea sau sub autoritatea proprie, dacă este cazul.

(3) Grupul de lucru prevăzut la alin. (2) analizează posturile aferente funcțiilor publice de conducere sensibile urmând procedurile de la nivelul autorităților și instituțiilor publice privind funcțiile sensibile, incluzând analizele realizate la nivelul fiecărei structuri funcționale și propun identificarea funcțiilor publice de conducere pentru care sunt identificați următorii factori de risc:

- a) deținerea de atribuții și responsabilități ce implică administrarea resurselor financiare necesare pentru funcționarea instituției sau autorității publice;
- b) gestionarea procedurilor de achiziții publice desfășurate de autoritatea sau instituția publică;
- c) managementul resurselor umane de la nivelul instituției sau autorității publice;
- d) existența unui acces slab monitorizat la informații clasificate și deținerea de atribuții și responsabilități privind utilizarea acestor informații;
- e) deținerea de responsabilități ce implică emiterea de avize și autorizații pentru activități ale mediului de afaceri;
- f) exercitarea activităților de control, inspecție și monitorizare a activităților economice.

(4) Funcțiile publice de conducere sensibile din autoritățile și instituțiile publice prevăzute la art. 385 alin. (1) se stabilesc pe baza propunerii grupului de lucru prevăzut la alin. (2), prin act administrativ al conducătorului autorității sau instituției publice.

Art. 503⁴. Modalitatea de realizare a rotației obligatorii pentru funcționarii publici de conducere care ocupă funcții publice identificate ca funcții publice de conducere sensibile. (1) La finalizarea mandatelor, funcționarii publici care ocupă funcțiile publice de conducere prevăzute la art. 374² alin. (6) rămân în corpul funcționarilor publici de conducere și urmează să ocupe o nouă funcție publică din aceeași categorie, în baza mobilității prin rotație, în condițiile reglementate la art. 502-503².

(2) Prevederile art. 397¹ alin. (8)-(15) se aplică corespunzător și în cazul funcționarilor publici de conducere care ocupă funcții publice de conducere sensibile pentru care mobilitatea prin rotație este obligatorie.

Art. 503⁵. Reguli privind începerea unui nou mandat pentru înalții funcționari publici și pentru funcționarii publici de conducere care ocupă funcții publice de conducere pentru care mobilitatea prin rotație este obligatorie. (1) Până la finalizarea mandatului, înalții funcționari publici prevăzuți la art. 374² alin. (1) au posibilitatea să înceapă un alt mandat prin transfer în interesul serviciului.

(2) La finalul mandatului, ori până la finalizarea acestuia, funcționarii publici de conducere prevăzuți la art. 374² alin. (6) au posibilitatea să înceapă un alt mandat prin una dintre următoarele modalități:

a) promovare pe o altă funcție publică de conducere superioară celei pe care o ocupă sau ocuparea unei asemenea funcții publice de conducere sau a unei funcții publice corespunzătoare categoriei înalților funcționari publici, prin recrutare în condițiile legii;

b) transfer în interesul serviciului.

(3) Termenele mandatelor instituite pentru funcționarii publici în temeiul art. 374² alin. (1) și (6) încep să curgă la data numirii în funcția publică în cauză.

Art. 504. Delegarea. (1) Delegarea reprezintă o modalitate de modificare a raporturilor de serviciu ale funcționarului public prin schimbarea locului muncii și în legătură cu atribuțiile stabilite prin fișa de post a acestuia.

(2) Delegarea se dispune în interesul autorității sau instituției publice în care este încadrat funcționarul public, pe o perioadă de cel mult 60 de zile calendaristice într-un an.

(3) Funcționarul public poate refuza delegarea dacă se află în una dintre următoarele situații:

a) graviditate;

b) își crește singur copilul minor;

c) starea sănătății, dovedită cu certificat medical, face contraindicată delegarea;

d) motive familiale temeinice de natură a justifica refuzul de a da curs delegării.

(4) Delegarea pe o perioadă mai mare de 60 de zile calendaristice în cursul unui an calendaristic se poate dispune numai cu acordul scris al funcționarului public.

(5) Pe timpul delegării funcționarul public își păstrează funcția publică și salariul, iar, în cazul în care delegarea se face într-o altă localitate decât cea în care funcționarul public își desfășoară activitatea, autoritatea sau instituția publică care îl delegă este obligată să suporte costul integral al transportului, cazării și al indemnizației de delegare.

Art. 505. Detașarea. (1) Detașarea se dispune în interesul autorității sau instituției publice în care urmează să își desfășoare activitatea funcționarul public, pentru o perioadă de cel mult 6 luni. În cursul unui an calendaristic un funcționar public poate fi detașat mai mult de 6 luni numai cu acordul său scris.

(2) Detașarea se poate dispune pe o funcție publică vacantă sau temporar vacantă.

(3) Detașarea se poate dispune pe o funcție publică de același nivel, cu respectarea categoriei, clasei și gradului profesional al funcționarului public, sau într-o funcție publică de nivel inferior. Funcționarul public poate fi detașat pe o funcție publică de nivel inferior numai cu acordul său scris.

(4)^[1] Funcționarul public trebuie să îndeplinească condițiile prevăzute la art. 465 lit. f) și g), pentru ocuparea funcției publice pe care urmează să fie detașat, conform fișei postului.

(5) Detașarea se poate dispune pe o funcție publică de conducere sau din categoria înalților funcționari publici, cu aplicarea corespunzătoare a prevederilor art. 509, dacă funcționarul public îndeplinește condițiile pentru ocuparea funcției publice, conform fișei postului, în condițiile prezentului cod.

(5¹)^[2] Autoritatea sau instituția publică în cadrul căreia se află funcția publică de conducere sau funcția publică din categoria înalților funcționari publici, vacantă sau temporar vacantă, are

^[1] Alin. (4) și (5) ale art. 505 sunt reproduse astfel cum au fost modificate prin art. I pct. 43 din O.U.G. nr. 121/2023.

^[2] Alin. (5¹) al art. 505 a fost introdus prin art. I pct. 44 din O.U.G. nr. 121/2023.

obligăția verificării îndeplinirii competențelor specifice aferente funcției publice, conform art. 21 alin. (1)-(7) sau alin. (8) lit. b) din anexa nr. 8, după caz.

(6) Funcționarii publici cu statut special, precum și funcționarii publici care ocupă funcții publice specifice pot fi detașați pe funcții publice generale sau pe funcții specifice cu înștiințarea prealabilă a Agenției Naționale a Funcționarilor Publici, cu 10 zile înainte de dispunerea măsurii.

(7) Funcționarii publici pot fi detașați și pe funcții publice cu statut special, precum și în funcții publice specifice cu înștiințarea prealabilă a Agenției Naționale a Funcționarilor Publici, cu 10 zile înainte de dispunerea măsurii, în condițiile prezentului cod.

(8) Detașarea se dispune prin act administrativ al persoanei care are competența legală de numire a funcționarului public detașat, la propunerea conducătorului autorității sau instituției publice în care urmează să își desfășoare activitatea funcționarul public detașat.

(9) Funcționarul public poate refuza detașarea dacă se află în una dintre următoarele situații:

- a) graviditate;
- b) își crește singur copilul minor;
- c) starea sănătății, dovedită cu certificat medical, face contraindicată detașarea;
- d) detașarea se face într-o localitate în care nu i se asigură cazare, în condițiile legii;
- e) este singurul întreținător de familie;
- f) motive familiale temeinice justifică refuzul de a da curs detașării.

(10) Pe perioada detașării funcționarul public își păstrează funcția publică și salariul. Dacă salariul corespunzător funcției publice pe care este detașat este mai mare, el are dreptul la acest salariu. Pe timpul detașării în altă localitate autoritatea sau instituția publică beneficiară este obligată să îi suporte costul integral al transportului, dus și întors, cel puțin o dată pe lună, al cazării și al indemnizației de detașare.

(11)^[1] În vederea realizării detașării, autoritățile și instituțiile publice în cadrul cărora se va realiza detașarea verifică îndeplinirea de către funcționarul public a competențelor specifice prevăzute în fișa postului aferentă funcției publice în care urmează să fie detașat, conform prevederilor art. 21 alin. (1)-(7) din anexa nr. 8.

(12) Prin excepție de la prevederile alin. (11), pentru funcțiile publice prevăzute la art. 383 alin. (2), în cazul în care detașarea se realizează pe o funcție publică din cadrul aceluiași domeniu funcțional, nu este obligatorie verificarea îndeplinirii competențelor specifice asociate acelui domeniu funcțional prevăzut în fișa postului de pe care are loc detașarea.

Art. 506. Transferul. (1) Transferul poate avea loc după cum urmează:

- a) în interesul serviciului;
- b) la cererea funcționarului public.

(2) Transferul se poate face pe o funcție publică vacantă de același nivel, cu respectarea categoriei, clasei și gradului profesional al funcționarului public, sau într-o funcție publică vacantă de nivel inferior.

(3) Pentru funcționarii publici de execuție prin *funcție publică de nivel inferior* se înțelege orice funcție publică cu grad profesional mai mic decât gradul profesional al funcției publice deținute sau de clasă de nivel inferior.

(4) Pentru funcționarii publici de conducere prin *funcție publică de nivel inferior* se înțelege o funcție publică de conducere situată ierarhic la un nivel inferior funcției publice deținute, potrivit ierarhizării prevăzute la art. 390, precum și orice funcție publică de execuție.

(5)^[2] Funcționarul public trebuie să îndeplinească condițiile prevăzute la art. 465 alin. (1) lit. f), g) și g²), pentru ocuparea funcției publice în care urmează să fie transferat, conform fișei postului. Autoritățile sau instituțiile publice la care se transferă funcționarul public verifică condițiile de realizare a transferului, precum și modul de îndeplinire de către acesta a competențelor specifice prevăzute în fișa postului aferentă funcției publice în care urmează să fie transferat, conform prevederilor art. 21 alin. (1)-(7) din anexa nr. 8.

^[1] Alin. (11) și (12) ale art. 505 au fost introduse prin art. I pct. 16 din Legea nr. 165/2026.

^[2] Alin. (5) al art. 506 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 51 din O.U.G. nr. 7/2026.

(6) Transferul în interesul serviciului se face la solicitarea conducătorului autorității sau instituției publice în care urmează să își desfășoare activitatea funcționarul public, cu acordul scris al funcționarului public și cu aprobarea conducătorului autorității sau instituției publice în care este numit funcționarul public.

(7) În cazul transferului în interesul serviciului în altă localitate decât cea în care își are sediul autoritatea sau instituția publică de la care se transferă, funcționarul public transferat are dreptul la o indemnizație egală cu salariul net calculat la nivelul salariului din luna anterioară celei în care se transferă și la un concediu plătit de 5 zile lucrătoare. Plata acestor drepturi se suportă de autoritatea sau instituția publică la care se face transferul, în termen de cel mult 15 zile de la data aprobării transferului. Nu beneficiază de dreptul la indemnizație funcționarii publici care au domiciliul în localitatea în care își are sediul autoritatea sau instituția publică la care se transferă.

(8) Transferul la cerere se face la solicitarea funcționarului public și cu aprobarea conducătorului autorității sau instituției publice în care urmează să își desfășoare activitatea funcționarul public. Autoritatea sau instituția publică în cadrul căreia s-a aprobat transferul la cerere al funcționarului public înștiințează cu celeritate autoritatea sau instituția publică în cadrul căreia își desfășoară activitatea funcționarul public, despre aprobarea cererii de transfer. În termen de maximum 10 zile lucrătoare de la primirea înștiințării, conducătorul autorității sau instituției publice în care își desfășoară activitatea funcționarul public are obligația să emită actul administrativ de modificare a raporturilor de serviciu ale funcționarului public, cu precizarea datei de la care operează transferul la cerere. Data de la care operează transferul la cerere nu poate depăși 30 de zile calendaristice de la data emiterii actului administrativ.

(8¹)^[1] În vederea realizării transferului la cerere, autoritatea sau instituția publică în cadrul căreia se află funcția publică vacantă are obligația de a publica pe pagina de internet a acesteia un anunț care cuprinde fișa postului corespunzătoare funcției publice, modalitatea de verificare a îndeplinirii competențelor specifice în condițiile prevăzute la art. 21 alin. (1)-(7) din anexa nr. 8, documentele necesare și perioada de înscriere, data, ora și locația stabilită pentru verificarea îndeplinirii competențelor specifice privind funcția publică respectivă. Anunțul se publică cu cel puțin 30 de zile calendaristice înainte de data stabilită pentru verificarea îndeplinirii competențelor specifice pentru funcția publică respectivă.

(8²)^[2] Prin excepție de la prevederile alin. (5), pentru funcțiile publice prevăzute la art. 383 alin. (2), în situația în care transferul se realizează pe o funcție publică din cadrul acelorași domenii funcționale, nu este obligatorie verificarea îndeplinirii competențelor specifice asociate celui domeniu funcțional dintre cele prevăzute la art. 28 din anexa nr. 8 menționat în fișa postului de pe care are loc transferul.

(9)^[3] Autoritățile sau instituțiile publice aprobă proceduri interne de verificare a condițiilor de realizare a transferului și a competențelor specifice, pe care le publică pe pagina proprie de internet. Procedurile interne trebuie să conțină cel puțin prevederi referitoare la documentele necesare transferului, modalitatea de verificare a îndeplinirii condițiilor de realizare a transferului și de verificare a îndeplinirii competențelor specifice în condițiile prevăzute la art. 21 alin. (1)-(7) din anexa nr. 8.

(10) În cazul înalților funcționari publici, transferul se poate dispune numai pe o funcție publică de conducere sau de execuție.

(11) Prin excepție de la prevederile alin. (8), transferul la cerere în cazul înalților funcționari publici se dispune de către persoana care are competența legală de numire în funcția publică, la solicitarea motivată a înaltului funcționar public și cu aprobarea conducătorului autorității sau instituției publice în a cărei structură se găsește funcția publică de conducere sau de execuție vacantă pe care urmează a fi transferat.

Art. 507. Mutarea. (1) Mutarea în cadrul autorității sau instituției publice ori în cadrul altei structuri fără personalitate juridică a autorității sau instituției publice poate fi definitivă ori temporară.

^[1] Alin. (8¹) al art. 506 a fost introdus prin art. I pct. 46 din O.U.G. nr. 121/2023 și este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 51 din O.U.G. nr. 7/2026.

^[2] Alin. (8²) al art. 506 a fost introdus prin art. I pct. 17 din Legea nr. 165/2026.

^[3] Alin. (9) al art. 506 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 51 din O.U.G. nr. 7/2026.

(2)^[1] Mutarea definitivă poate avea loc pe o funcție publică vacantă de același nivel, cu respectarea categoriei, clasei și gradului profesional al funcționarului public sau într-o funcție publică vacantă de nivel inferior. Funcționarul public trebuie să îndeplinească condițiile pentru ocuparea funcției publice în care urmează să fie mutat, conform fișei postului.

(3) Prevederile art. 506 alin. (3) și (4) se aplică în mod corespunzător.

(4) Mutarea definitivă poate avea loc:

a) din dispoziția conducătorului autorității sau instituției publice în care își desfășoară activitatea funcționarul public, cu acordul scris al funcționarului public;

b) la solicitarea justificată a funcționarului public, cu aprobarea conducătorului autorității sau instituției publice.

(5)^[2] În cazul înalților funcționari publici, mutarea definitivă se poate dispune pe o funcție publică vacantă de conducere sau de execuție în cadrul autorității sau instituției publice în care acesta își desfășoară activitatea, de persoana care are competența legală de numire în funcția publică, la solicitarea motivată a înaltului funcționar public și cu aprobarea conducătorului autorității sau instituției publice, dacă funcționarul public îndeplinește condițiile pentru ocuparea funcției publice în care se dispune mutarea, conform fișei postului.

(6) În cazuri temeinic justificate, mutarea definitivă a unui funcționar public de execuție se poate dispune de conducătorul autorității sau instituției publice, motivat, cu repartizarea postului corespunzător funcției deținute de funcționarul public și cu acordul scris al funcționarului public, în măsura în care nu este afectată organigrama autorității sau instituției publice.

(7) Dacă mutarea definitivă se dispune în altă localitate decât cea în care își are sediul autoritatea sau instituția publică de la care se dispune mutarea, funcționarul public beneficiază de drepturile prevăzute la art. 506 alin. (7).

(8) Mutarea temporară pe o altă funcție publică vacantă sau temporar vacantă se dispune motivat, în interesul autorității sau instituției publice, de către conducătorul autorității ori instituției publice, pe o funcție publică de același nivel, cu respectarea categoriei, clasei și gradului profesional al funcționarului public, pentru o perioadă de maximum 6 luni într-un an calendaristic. În cursul unui an calendaristic un funcționar public poate fi mutat mai mult de 6 luni numai cu acordul său scris. Funcționarul public trebuie să îndeplinească condițiile de studii și condițiile de vechime pentru ocuparea funcției publice în care urmează să fie mutat.

(9) Mutarea temporară a unui funcționar public de execuție se poate dispune de conducătorul autorității sau instituției publice, motivat, cu repartizarea postului corespunzător funcției deținute de funcționarul public, pentru o perioadă de maximum 6 luni într-un an calendaristic, în măsura în care nu este afectată organigrama autorității sau instituției publice.

(10) În mod excepțional, mutarea temporară sau definitivă poate fi solicitată de funcționarul public în cazul în care starea sănătății, dovedită pe baza unui examen de specialitate, nu îi mai permite desfășurarea activității în acel compartiment. Mutarea temporară sau definitivă se face în condițiile prezentului cod, dacă funcționarul public în cauză este apt profesional să îndeplinească atribuțiile care îi revin.

Art. 508. Drepturi ale funcționarului public în situația mutării. (1) Dacă mutarea se dispune în altă localitate decât cea în care își are sediul autoritatea sau instituția publică de la care se dispune mutarea, funcționarul public beneficiază de drepturile prevăzute la art. 506 alin. (7).

(2) Funcționarul public poate refuza mutarea în altă localitate decât cea în care își are sediul autoritatea sau instituția publică de la care se dispune mutarea, dacă se află în una dintre situațiile prevăzute la art. 505 alin. (9). Refuzul nejustificat constituie abatere disciplinară.

(3) Pe perioada mutării temporare în altă localitate autoritatea sau instituția publică beneficiară este obligată să îi suporte costul integral al transportului, dus și întors, cel puțin o dată pe lună, al cazării și al indemnizației de mutare a funcționarului public. Cuantumul indemnizației de mutare este egal cu cuantumul reglementat în legislația în vigoare pentru indemnizația de detașare.

^[1] Alin. (2) al art. 507 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 48 din O.U.G. nr. 121/2023.

^[2] Alin. (5) al art. 507 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 48 din O.U.G. nr. 121/2023.

Art. 509. Exercițarea cu caracter temporar a unei funcții publice de conducere sau din categoria înalților funcționari publici. (1) Exercițarea cu caracter temporar a unei funcții publice de conducere, vacante sau temporar vacante, se realizează prin promovarea temporară a unui funcționar public, prin act administrativ al persoanei care are competența de numire în funcția publică, cu respectarea condițiilor de comunicare, prevăzute de prezentul cod.

(2)^[1] Pentru a putea fi promovat temporar potrivit alin. (1) și (3), funcționarul public trebuie să îndeplinească condițiile de studii necesare exercitării funcției publice, condițiile de vechime în specialitatea studiilor pentru ocuparea funcției publice, să facă dovada că deține competențele specifice, în condițiile prevăzute la alin. (2)¹ și (3)¹, și să nu aibă o sancțiune disciplinară aplicată, care nu a fost radiată, în condițiile prezentului cod.

(2)¹^[2] Promovarea funcționarului public în condițiile prevăzute la alin. (2) se poate realiza pe perioada prevăzută la art. 510 alin. (1) sau, după caz, alin. (1)¹, sub condiția ca funcționarul public să facă dovada îndeplinirii competențelor specifice necesare exercitării funcției publice de conducere vacante sau temporar vacante, în termen de maximum 90 de zile de la data dispunerii măsurii. În acest sens, autoritatea sau instituția publică are obligația de a verifica îndeplinirea competențelor specifice pentru ocuparea funcției publice de conducere în condițiile prevăzute la art. 21 alin. (1)-(7) din anexa nr. 8.

(3)^[3] În mod excepțional, la propunerea justificată a conducătorului autorității sau instituției publice în al cărei stat de funcții există funcția publică corespunzătoare categoriei înalților funcționari publici vacantă sau temporar vacantă, exercitarea cu caracter temporar a acesteia poate fi realizată de funcționari publici sau, după caz, de funcționari publici cu statut special, inclusiv de personalul prevăzut la art. 382 lit. c), h) și i), care îndeplinesc condițiile prevăzute la alin. (2), cu notificare prealabilă a Agenției Naționale a Funcționarilor Publici, cu 10 zile înainte de dispunerea măsurii. Această măsură se dispune prin act administrativ al persoanei care are competența legală de numire în funcția publică corespunzătoare categoriei înalților funcționari publici, în condițiile în care, din motive obiective, funcția publică nu a putut fi ocupată prin mobilitate.

(3)¹^[4] Promovarea funcționarului public în condițiile prevăzute la alin. (3) pe o funcție publică din categoria înalților funcționari publici se poate realiza pe perioada prevăzută la art. 510 alin. (1) sau, după caz, alin. (1)¹, sub condiția ca funcționarul public să facă dovada îndeplinirii competențelor specifice necesare exercitării funcției publice din categoria înalților funcționari publici vacante sau temporar vacante, în termen de maximum 90 de zile de la data dispunerii măsurii. În acest sens, verificarea îndeplinirii competențelor specifice necesare exercitării funcției publice din categoria înalților funcționari publici vacante sau temporar vacante se realizează de către autoritatea sau instituția publică în cadrul căreia se află funcția publică din categoria înalților funcționari publici vacantă sau temporar vacantă, în condițiile prevăzute la art. 21 alin. (8) lit. b) din anexa nr. 8.

(3)² Obligația autorității sau instituției publice prevăzută la alin. (2)¹ și (3)¹ se păstrează pe toată perioada prevăzută la art. 510 alin. (1) sau, după caz, la alin. (1)¹, indiferent dacă măsura exercitării temporare a funcției publice de conducere sau a funcției publice din categoria înalților funcționari publici, vacante sau temporar vacante, se dispune pe perioade mai scurte de 90 de zile.

(3)³ La împlinirea termenului de 90 de zile, autoritatea sau instituția publică în cadrul căreia se află funcția publică din categoria înalților funcționari publici vacantă sau temporar vacantă are obligația de a informa persoana care are competența de numire în funcția publică din categoria înalților funcționari publici cu privire la îndeplinirea sau neîndeplinirea de către funcționarul public promovat temporar a competențelor specifice necesare exercitării funcției publice din categoria înalților funcționari publici.

(4) Dacă salariul corespunzător funcției publice pe care o exercită cu caracter temporar este mai mare, funcționarul public are dreptul la acest salariu.

^[1] Alin. (2) al art. 509 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 49 din O.U.G. nr. 121/2023.

^[2] Alin. (2)¹ al art. 509 a fost introdus prin art. I pct. 50 din O.U.G. nr. 121/2023.

^[3] Alin. (3) al art. 509 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. III pct. 4 din O.U.G. nr. 72/2023.

^[4] Alin. (3)¹-(3)³ ale art. 509 au fost introduse prin art. I pct. 51 din O.U.G. nr. 121/2023.

(5) Perioada în care funcționarul public de execuție a exercitat cu caracter temporar în condițiile prezentului cod o funcție publică de conducere sau o funcție publică din categoria înalților funcționari publici constituie vechime în gradul profesional al funcției publice de execuție pe care funcționarul public o deține.

Art. 510. Dispunerea exercitării cu caracter temporar a unei funcții publice de conducere sau a unei funcții publice din categoria înalților funcționari publici^[1]. (1) Exercitarea cu caracter temporar a unei funcții publice de conducere vacante se dispune în condițiile prevăzute la art. 509 de către persoana care are competența legală de numire în funcția publică, pentru o perioadă de maximum 6 luni într-un an calendaristic, cu notificare prealabilă a Agenției Naționale a Funcționarilor Publici, cu 10 zile înainte de dispunerea măsurii.

(1')^[2] Prin excepție de la alin. (1), pe durata unor situații excepționale cum ar fi durata stării de asediu, stării de urgență sau stării de alertă, precum și pentru o perioadă de maximum 60 de zile calendaristice, calculate de la data încetării stării de asediu, stării de urgență, respectiv a stării de alertă, funcțiile publice de conducere pot fi exercitate cu caracter temporar, fără obligativitatea organizării unor concursuri, cu notificarea prealabilă a Agenției Naționale a Funcționarilor Publici cu 5 zile înainte de dispunerea măsurii.

(1'')^[3] În situația în care nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 509 alin. (2') și (3'), măsura exercitării cu caracter temporar a funcției publice de conducere sau a funcției publice din categoria înalților funcționari publici, vacante, încetează.

(2)^[4] În mod excepțional, perioada prevăzută la alin. (1) poate fi prelungită astfel:

a)^[5] cu maximum 6 luni, cu notificare prealabilă a Agenției Naționale a Funcționarilor Publici, cu 10 zile înainte de dispunerea măsurii, dacă funcția publică de conducere sau funcția publică corespunzătoare categoriei înalților funcționari publici din cadrul autorității sau instituției publice prevăzute la art. 369 lit. a), c) și e) nu a fost ocupată în condițiile prevăzute la art. 466 alin. (2) lit. b)-d), art. 467 alin. (3), art. 482 alin. (4), art. 503¹ și 503²;

b) cu maximum 6 luni, cu notificare prealabilă a Agenției Naționale a Funcționarilor Publici, cu 10 zile înainte de dispunerea măsurii, dacă autoritatea sau instituția publică prevăzută la art. 369 lit. b) a organizat concurs de recrutare ori promovare și funcția publică de conducere nu a fost ocupată, în condițiile legii.

(3)^[6] Este obligatorie introducerea funcțiilor publice de conducere vacante din autoritățile și instituțiile publice prevăzute la art. 385 alin. (1) sau a funcțiilor publice din categoria înalților funcționari publici vacante, ocupate prin exercitare cu caracter temporar în condițiile prevăzute la art. 509, în planul de recrutare a funcționarilor publici sau în planul de promovare în funcțiile publice de conducere prevăzute la art. 5 din anexa nr. 10, sau în planul de rotație prevăzut la art. 3 din anexa nr. 11.

(4) Obligația prevăzută la alin. (3) se constituie de la data la care funcțiile publice de conducere vacante sau din categoria înalților funcționari publici vacante sunt ocupate prin exercitare cu caracter temporar în condițiile prevăzute la art. 509.

(5) Funcțiile publice de conducere vacante sau din categoria înalților funcționari publici vacante ocupate prin exercitare cu caracter temporar în condițiile prevăzute la art. 509 și incluse în planul de recrutare a funcționarilor publici sau în planul de promovare în funcțiile publice de conducere, prevăzute la art. 5 din anexa nr. 10, sau în planul de rotație prevăzut la art. 3 din anexa nr. 11, se pot ocupa prin transfer în interesul serviciului, situație în care sunt excluse de drept din planul în care au fost incluse.

^[1] Denumirea marginală a art. 510 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. I pct. 52 din O.U.G. nr. 121/2023.

^[2] Alin. (1') al art. 510 a fost introdus prin art. unic pct. 2 din O.U.G. nr. 164/2020.

^[3] Alin. (1'') al art. 510 a fost introdus prin art. I pct. 53 din O.U.G. nr. 121/2023.

^[4] Alin. (2) al art. 510 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 54 din O.U.G. nr. 121/2023.

^[5] Lit. a) de la alin. (2) al art. 510 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. I pct. 52 din O.U.G. nr. 7/2026.

^[6] Alin. (3)-(5) ale art. 510 au fost introduse prin art. I pct. 53 din O.U.G. nr. 7/2026.

Art. 511. Exercitarea cu caracter temporar a unei funcții publice de conducere sau din categoria înalților funcționari publici temporar vacante. (1)^[1] Dacă funcția publică este temporar vacantă, măsura prevăzută la art. 509 alin. (1) și (3) se dispune de către persoana care are competența legală de numire în funcția publică, până la data încetării suspendării din funcția publică, a detașării titularului funcției publice, până la radierea de drept a sancțiunii disciplinare prevăzute la art. 492 alin. (3) lit. e), pe perioada mutării temporare a titularului funcției publice de conducere sau, după caz, în situația în care funcționarul public de conducere exercită cu caracter temporar o altă funcție publică de conducere vacantă sau temporar vacantă ori din categoria înalților funcționari publici, până la expirarea perioadei pentru care s-a dispus exercitarea cu caracter temporar, în condițiile legii.

(2)^[2] Prevederile art. 509 alin. (2)¹), (3)¹)-(3)³), precum și ale art. 510 alin. (1)²) se aplică în mod corespunzător.

Secțiunea a 2-a. Suspendarea raportului de serviciu

Art. 512. Suspendarea raporturilor de serviciu. Tipuri de suspendare. (1) Suspendarea raporturilor de serviciu ale funcționarilor publici poate interveni de drept, la inițiativa funcționarului public sau prin acordul părților. Suspendarea de drept a raporturilor de serviciu și suspendarea raporturilor de serviciu la inițiativa funcționarului public se constată prin act administrativ, iar suspendarea prin acordul părților se aprobă prin act administrativ de către persoana care are competența de numire, la cererea funcționarului public, cu aplicarea corespunzătoare a dispozițiilor art. 528 și art. 531.

(2) Suspendarea raportului de serviciu are ca efecte juridice suspendarea prestării muncii de către funcționarul public și a plății drepturilor de natură salarială de către autoritatea sau instituția publică.

(3) Pe perioada suspendării, raporturile de serviciu ale funcționarilor publici nu pot înceta și nu pot fi modificate decât din inițiativa sau cu acordul funcționarului public în cauză.

(4) Prin excepție de la prevederile alin. (3), în cazul în care în perioada de suspendare a raporturilor de serviciu intervine o situație de încetare de drept a raporturilor de serviciu, cauza de încetare de drept prevalează.

(5) Prin excepție de la dispozițiile alin. (3), în cazul în care în perioada suspendării raporturilor de serviciu intervine o situație de eliberare din funcția publică prevăzută la art. 519 alin. (1) lit. a), b) sau d), cauza de eliberare din funcția publică prevalează.

(6) Încetarea suspendării raporturilor de serviciu poate avea loc și anterior termenului maxim pentru care a fost constatată, respectiv aprobată, la solicitarea funcționarului public, cu aplicarea corespunzătoare a procedurii prevăzute de prezentul cod. În această situație funcționarul public trebuie să înștiințeze autoritatea sau instituția publică despre intenția sa cu cel puțin 30 de zile înainte de data reluării activității, pentru situația în care suspendarea s-a efectuat pentru o perioadă de timp mai mare de 60 de zile.

(7) Reluarea activității se dispune prin act administrativ al persoanei care are competența legală de numire în funcția publică.

(8) Persoana care are competența legală de numire în funcția publică are obligația să asigure, în termen de maximum 3 zile lucrătoare de la expirarea perioadei de suspendare, respectiv în termenul stabilit conform alin. (6), condițiile necesare reluării activității de către funcționarul public.

(9) Pe perioada suspendării raportului de serviciu autoritățile și instituțiile publice au obligația să rezerve postul aferent funcției publice.

Art. 513. Suspendarea de drept a raporturilor de serviciu. (1) Raportul de serviciu se suspendă de drept atunci când funcționarul public se află în una dintre următoarele situații:

- a) este numit într-o funcție de demnitate publică, pentru perioada respectivă;
- b) este ales, într-o funcție de demnitate publică, pentru perioada respectivă;

^[1] Alin. (1) al art. 511 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. VIII din O.U.G. nr. 148/2024.

^[2] Alin. (2) al art. 511 a fost introdus prin art. I pct. 55 din O.U.G. nr. 121/2023.

c) este desemnat să desfășoare activități în cadrul unor misiuni diplomatice ale României ori în cadrul unor organisme sau instituții ale Uniunii Europene sau în alte organisme sau instituții de drept public internațional, ca reprezentant al autorității sau instituției publice sau al statului român, pentru perioada respectivă;

d) îndeplinește serviciul militar la declararea mobilizării și a stării de război sau la instituirea stării de asediu;

e) este arestat preventiv, se află în arest la domiciliu, precum și în cazul în care, față de acesta s-a dispus, în condițiile Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, cu modificările și completările ulterioare, luarea măsurii controlului judiciar ori a măsurii controlului judiciar pe cauțiune, dacă în sarcina acestuia au fost stabilite obligații care împiedică exercitarea raportului de serviciu;

f) în caz de carantină, în condițiile legii;

g) concediu de maternitate, în condițiile legii;

h) este dispărut, iar dispariția a fost constatată prin hotărâre judecătorească definitivă;

i) concediu pentru incapacitate temporară de muncă, pe o perioadă mai mare de o lună, în condițiile legii;

j) în caz de forță majoră;

k) în cazul emiterii deciziei medicale asupra capacității de muncă în cazul invalidității de gradul I sau II, cu excepția situației prevăzute la art. 517 alin. (1) lit. e);

l) în cazul în care s-a dispus trimiterea în judecată pentru săvârșirea unei infracțiuni dintre cele prevăzute la art. 465 lit. h);

m) în alte cazuri expres prevăzute de lege.

(2) În vederea emiterii actului administrativ de reluare a activității, cu 15 zile înainte de data încetării motivului de suspendare de drept, dar nu mai târziu de data luării la cunoștință de motivul încetării suspendării, funcționarul public informează în scris persoana care are competența legală de numire în funcția publică despre acest fapt.

(3) Perioada în care funcționarul public de execuție a avut raporturile de serviciu suspendate potrivit alin. (1) lit. c) constituie vechime în gradul profesional al funcției publice de execuție pe care funcționarul public o deține.

(4)^[1] În cazul în care s-a dispus clasarea sau renunțarea la urmărirea penală ori achitarea sau renunțarea la aplicarea pedepsei, precum și în cazul încetării procesului penal, suspendarea din funcția publică încetează, iar funcționarul public respectiv își va relua activitatea în funcția publică deținută anterior și îi vor fi achitate drepturile salariale aferente perioadei de suspendare.

Dezlegarea unor chestiuni de drept. 1. Prin Decizia nr. 35/2023 (M. Of. nr. 600 din 30 iunie 2023), Înalta Curte de Casație și Justiție, Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie civilă, a admis sesizarea formulată de Curtea de Apel Cluj, Secția a III-a contencios administrativ și fiscal, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile și a stabilit:

„În interpretarea și aplicarea prevederilor art. 513 alin. (1) lit. l) din Codul administrativ, în contextul abrogării prevederilor art. 86 alin. (3) din Legea nr. 188/1999, acordarea drepturilor salariale aferente perioadei de suspendare se realizează în condițiile art. 52 alin. (2) din Codul muncii, în raport cu prevederile art. 367 din Codul administrativ”.

2. Prin Decizia nr. 75/2026 (M. Of. nr. 680 din 17 august 2026), Înalta Curte de Casație și Justiție, Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie civilă, a admis sesizarea formulată de Curtea de Apel Constanța, Secția de contencios administrativ și fiscal, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile și a stabilit:

„Sesizarea instanței penale cu un acord de recunoaștere a vinovăției nu echivalează cu trimiterea în judecată și, prin urmare, nu constituie temei pentru suspendarea de drept a raporturilor de serviciu ale funcționarului public, conform dispozițiilor art. 513 alin. (1) lit. l) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare”.

^[1] Alin. (4) al art. 513 a fost introdus prin art. I pct. 10¹ din O.U.G. nr. 191/2022, punct introdus prin art. unic pct. 3 din Legea nr. 348/2023.

Art. 514. Suspendarea raportului de serviciu la inițiativa funcționarului public. (1) Raportul de serviciu se suspendă la inițiativa funcționarului public în următoarele situații:

a) concediu pentru creșterea copilului în vârstă de până la 2 ani sau, în cazul copilului cu handicap, până la împlinirea vârstei de 3 ani, în condițiile legii;

b) concediu pentru îngrijirea copilului până la 7 ani, în cazul copilului cu handicap, în condițiile legii;

c) concediul de acomodare cu durata de maximum un an, care include și perioada încredințării copilului în vederea adopției;

d) concediu paternal;

e) este încadrat la cabinetul unui demnitar;

f) desfășoară activitate sindicală pentru care este prevăzută suspendarea în condițiile legii;

g) efectuează tratament medical în străinătate, dacă funcționarul public nu se află în concediu medical pentru incapacitate temporară de muncă, precum și pentru însoțirea soțului sau, după caz, a soției ori a unei rude până la gradul I inclusiv, în condițiile legii;

h) pentru participare la campania electorală, pe durata campaniei electorale și până în ziua ulterioară alegerilor;

i) pentru participarea la grevă, în condițiile legii;

j) desfășurarea unei activități în cadrul unor organisme sau instituții internaționale pe perioadă determinată, în alte situații decât cele prevăzute la art. 513 alin. (1) lit. c);

k)^[1] la încheierea unui contract în condițiile prevăzute la art. 122 din Legea nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului, republicată, cu modificările și completările ulterioare, respectiv la art. 39 și 45 din Legea nr. 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în calitate de asistent maternal, asistent personal al persoanei cu handicap grav sau asistent personal profesionist.

(2)^[2] Pentru situațiile prevăzute la alin. (1) lit. a), c) și k), funcționarul public este obligat să informeze autoritatea sau instituția publică cu cel puțin 15 zile lucrătoare înainte de incidența acestora. Pentru situațiile prevăzute la alin. (1) lit. d), e), g), h) și j), funcționarul public este obligat să informeze autoritatea sau instituția publică cu cel puțin 5 zile lucrătoare înainte de incidența situațiilor prevăzute la alin. (1). Pentru situațiile prevăzute la alin. (1) lit. b), f) și i), informarea se înainteaază autorității sau instituției publice la data luării la cunoștință de către funcționarul public de incidența motivului de suspendare, respectiv în termenul prevăzut la art. 415 alin. (3). În toate cazurile, funcționarul public are obligația de a prezenta documentele doveditoare ale situațiilor care conduc la suspendarea raporturilor de serviciu.

(3) În vederea emiterii actului administrativ de reluare a activității, cu 15 zile înainte de data încetării motivului de suspendare la inițiativa funcționarului public, dar nu mai târziu de data luării la cunoștință de motivul încetării suspendării, funcționarul public informează în scris persoana care are competența legală de numire în funcția publică despre acest fapt.

(4) Perioada în care funcționarul public de execuție a avut raporturile de serviciu suspendate potrivit alin. (1) lit. a)-d) și j) constituie vechime în gradul profesional al funcției publice de execuție pe care funcționarul public o deține.

Art. 515. Suspendarea raportului de serviciu prin acordul părților. (1) Raportul de serviciu se poate suspenda la cererea motivată a funcționarului public, pentru un interes personal, în alte cazuri decât cele prevăzute la art. 514 alin. (1) pe o durată cumulată de cel mult 2 ani în perioada exercitării funcției publice pe care o deține. Durata suspendării se stabilește prin acordul părților și nu poate fi mai mică de 30 de zile.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), pentru îngrijirea copilului cu handicap, raportul de serviciu se poate suspenda la cererea motivată a funcționarului public pentru o perioadă cumulată mai mare decât cea prevăzută la alin. (1), cu acordul conducătorului instituției publice.

(3) În vederea suspendării raporturilor de serviciu potrivit prevederilor alin. (1) și (2) funcționarul public depune o cerere motivată adresată persoanei care are competența de numire în funcția

^[1] Lit. k) de la alin. (1) al art. 514 a fost introdusă prin art. II pct. 1 din Legea nr. 140/2023.

^[2] Alin. (2) al art. 514 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. II pct. 2 din Legea nr. 140/2023.

publică. Cererea se depune cu cel puțin 15 zile lucrătoare înainte de data de la care se solicită suspendarea raporturilor de serviciu ale funcționarului public prin acordul părților.

(4) Persoana care are competența de numire în funcția publică își exprimă sau nu acordul cu privire la suspendarea raporturilor de serviciu la cererea funcționarului public în termen de maximum 10 zile lucrătoare de la data depunerii cererii prevăzute la alin. (3).

(5) În vederea emiterii actului administrativ de reluare a activității, cu 15 zile înainte de data încetării motivului de suspendare prin acordul părților, dar nu mai târziu de data luării la cunoștință de motivul încetării suspendării, funcționarul public informează în scris persoana care are competența legală de numire în funcția publică despre acest fapt.

Secțiunea a 3-a. Încetarea raportului de serviciu

Art. 516. Încetarea raporturilor de serviciu. Încetarea raporturilor de serviciu ale funcționarilor publici se face prin act administrativ al persoanei care are competența legală de numire în funcția publică, cu aplicarea corespunzătoare a dispozițiilor art. 528 și art. 533 și are loc în următoarele condiții:

- a) de drept;
- b) prin acordul părților, consemnat în scris;
- c) prin eliberare din funcția publică;
- d) prin destituire din funcția publică;
- e) prin demisie.

Art. 517. Încetarea de drept a raportului de serviciu. (1) Raportul de serviciu existent încetează de drept:

- a) la data decesului funcționarului public;
- b) la data rămânării definitive a hotărârii judecătorești de declarare a morții funcționarului public;
- c) dacă funcționarul public nu mai îndeplinește una dintre condițiile prevăzute la art. 465 alin. (1) lit. a) și d);
- d) la data îndeplinirii cumulative a condițiilor de vârstă standard și a stagiului minim de cotizare pentru pensionare, dacă persoana care are competența de numire în funcția publică nu dispune aplicarea prevederilor alin. (2);
- e) la data emiterii deciziei medicale asupra capacității de muncă în cazul invalidității de gradul I sau II, în situația în care funcționarului public îi este afectată ireversibil capacitatea de muncă;
- f) ca urmare a constatării nulității absolute a actului administrativ de numire în funcția publică, de la data la care nulitatea a fost constatată prin hotărâre judecătorească definitivă;
- g) când prin hotărâre judecătorească definitivă s-a dispus condamnarea pentru o faptă prevăzută la art. 465 alin. (1) lit. h) ori s-a dispus aplicarea unei pedepse privative de libertate, la data rămânării definitive a hotărârii de condamnare, indiferent de modalitatea de individualizare a executării pedepsei;
- h) ca urmare a interzicerii exercitării dreptului de a ocupa o funcție publică sau de a ocupa funcția, de a exercita profesia sau meseria ori de a desfășura activitatea de care s-a folosit pentru săvârșirea faptei, ca pedepse complementare, sau ca urmare a interzicerii ocupării unei funcții sau a exercitării unei profesii, ca măsură de siguranță, de la data rămânării definitive a hotărârii judecătorești prin care s-a dispus interdicția;
- i) ca urmare a constatării faptului că funcția publică a fost ocupată cu nerespectarea dispozițiilor legale de către o persoană care execută la data numirii în funcția publică o pedeapsă complementară de interzicere a exercitării dreptului de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat;
- j) ca urmare a constatării faptului că funcția publică a fost ocupată cu nerespectarea dispozițiilor legale de către o persoană care a fost lucrător al sau colaborator al Securității, pe baza hotărârii judecătorești definitive;
- k) la data expirării termenului în care a fost ocupată pe perioadă determinată funcția publică, cu excepția aplicării prevederilor art. 376 alin. (2);
- l) alte cazuri prevăzute expres de lege.

7. Legea nr. 255/2010

privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, necesară realizării unor obiective de interes național, județean și local

publicată în

M. Of. nr. 853 din 20 decembrie 2010

cu modificările și completările aduse prin:

- **Legea nr. 90/2011** pentru modificarea și completarea Legii nr. 255/2010 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, necesară realizării unor obiective de interes național, județean și local (M. Of. nr. 407 din 9 iunie 2010);
- **Legea nr. 205/2011** pentru modificarea și completarea Legii nr. 255/2010 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, necesară realizării unor obiective de interes național, județean și local (M. Of. nr. 813 din 17 noiembrie 2011);
- **O.U.G. nr. 96/2012** privind stabilirea unor măsuri de reorganizare în cadrul administrației publice centrale și pentru modificarea unor acte normative (M. Of. nr. 884 din 22 decembrie 2012), aprobată, cu modificări și completări, prin **Legea nr. 71/2013** (M. Of. nr. 171 din 29 martie 2013);
- **Legea nr. 220/2013** pentru modificarea și completarea Legii nr. 255/2010 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, necesară realizării unor obiective de interes național, județean și local (M. Of. nr. 408 din 5 iulie 2013);
- **Legea nr. 229/2013** pentru completarea art. 13 din Legea nr. 255/2010 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, necesară realizării unor obiective de interes național, județean și local, și pentru completarea art. 56 din Legea nr. 350/2001 privind amenajarea teritoriului și urbanismul (M. Of. nr. 438 din 18 iulie 2013);
- **O.U.G. nr. 6/2014** privind exercitarea drepturilor și îndeplinirea obligațiilor ce decurg din calitatea de acționar al statului la Compania Națională de Transport al Energiei Electrice „Transelectrica” – S.A. și la Societatea Națională de Transport Gaze Naturale „Transgaz” – S.A. Mediaș și pentru modificarea unor acte normative, rectificată în M. Of. nr. 116 din 17 februarie 2014 și aprobată prin Legea nr. 117/2014 (M. Of. nr. 527 din 16 iulie 2014);
- **O.U.G. nr. 86/2014** privind stabilirea unor măsuri de reorganizare la nivelul administrației publice centrale și pentru modificarea și completarea unor acte normative (M. Of. nr. 920 din 17 decembrie 2014), aprobată, cu modificări, prin **Legea nr. 174/2015** (M. Of. nr. 475 din 30 iunie 2015);
- **Decizia Curții Constituționale nr. 380/2015** referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 22 alin. (3) din Legea nr. 255/2010 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, necesară realizării unor obiective de interes național, județean și local, raportate la sintagma „la data întocmirii raportului de expertiză” cuprinsă în dispozițiile art. 26 alin. (2) din Legea nr. 33/1994 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică (M. Of. nr. 527 din 15 iulie 2015);
- **O.U.G. nr. 55/2016** privind reorganizarea Companiei Naționale de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România – S.A. și înființarea Companiei Naționale de Investiții Rutiere – S.A., precum și modificarea și completarea unor acte normative (M. Of. nr. 758 din 28 septembrie 2016), aprobată prin Legea nr. 50/2021 (M. Of. nr. 315 din 29 martie 2021);
- **Decizia Curții Constituționale nr. 67/2017** referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 din Legea nr. 255/2010 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, necesară realizării unor obiective de interes național, județean și local (M. Of. nr. 581 din 20 iulie 2017);
- **Legea nr. 233/2018** pentru modificarea și completarea Legii nr. 255/2010 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, necesară realizării unor obiective de interes național, județean și local (M. Of. nr. 706 din 14 august 2018);
- **O.U.G. nr. 99/2018** pentru modificarea Legii nr. 255/2010 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, necesară realizării unor obiective de interes național, județean și local (M. Of. nr. 981 din 20 noiembrie 2018);
- **Legea nr. 22/2019** pentru modificarea și completarea Legii nr. 255/2010 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, necesară realizării unor obiective de interes național, județean și local (M. Of. nr. 28 din 10 ianuarie 2019);
- **Legea nr. 144/2019** pentru modificarea și completarea Legii nr. 255/2010 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, necesară realizării unor obiective de interes național, județean și local (M. Of. nr. 595 din 19 iulie 2019);

- **O.U.G. nr. 68/2019** privind stabilirea unor măsuri la nivelul administrației publice centrale și pentru modificarea și completarea unor acte normative (M. Of. nr. 898 din 6 noiembrie 2019), rectificată în M. Of. nr. 928 din 18 noiembrie 2019 și aprobată prin Legea nr. 77/2020 (M. Of. nr. 493 din 10 iunie 2020);
- **Legea nr. 316/2021** pentru modificarea și completarea Legii nr. 255/2010 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, necesară realizării unor obiective de interes național, județean și local (M. Of. nr. 1240 din 29 decembrie 2021);
- **O.U.G. nr. 26/2022** pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul investițiilor publice (M. Of. nr. 272 din 21 martie 2022), aprobată, cu modificări și completări, prin **Legea nr. 75/2023** (M. Of. nr. 276 din 3 aprilie 2023);
- **O.U.G. nr. 38/2022** pentru modificarea și completarea unor acte normative în vederea eficientizării gestionării deșeurilor (M. Of. nr. 344 din 7 aprilie 2022);
- **Legea nr. 85/2022** pentru completarea Ordonanței Guvernului nr. 43/1997 privind regimul drumurilor, pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, precum și pentru completarea Legii nr. 255/2010 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, necesară realizării unor obiective de interes național, județean și local (M. Of. nr. 366 din 13 aprilie 2022);
- **O.U.G. nr. 107/2022** pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 12/1998 privind transportul pe căile ferate române și reorganizarea Societății Naționale a Căilor Ferate Române, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative (M. Of. nr. 659 din 1 iulie 2022), aprobată prin Legea nr. 14/2023 (M. Of. nr. 20 din 6 ianuarie 2023);
- **O.U.G. nr. 181/2022** pentru modificarea Legii energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012 și a altor acte normative (M. Of. nr. 1226 din 20 decembrie 2022), aprobată prin Legea nr. 60/2024 (M. Of. nr. 243 din 21 martie 2024);
- **O.U.G. nr. 185/2022** pentru modificarea art. 2 alin. (3) din Legea nr. 255/2010 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, necesară realizării unor obiective de interes național, județean și local (M. Of. nr. 1263 din 28 decembrie 2022), aprobată, cu modificări, prin **Legea nr. 173/2023** (M. Of. nr. 554 din 20 iunie 2023);
- **O.U.G. nr. 44/2023** pentru stabilirea unor măsuri necesare optimizării procesului de implementare a proiectelor de infrastructură finanțate din fonduri externe nerambursabile, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative (M. Of. nr. 467 din 26 mai 2023), aprobată prin Legea nr. 415/2023 (M. Of. nr. 1155 din 20 decembrie 2023);
- **O.U.G. nr. 31/2024** privind reglementarea unor măsuri fiscal-bugetare și pentru modificarea și completarea unor acte normative (M. Of. nr. 274 din 29 martie 2024), aprobată prin Legea nr. 204/2024 (M. Of. nr. 600 din 27 iunie 2024);
- **O.U.G. nr. 55/2024** pentru modificarea și completarea Legii nr. 255/2010 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, necesară realizării unor obiective de interes național, județean și local (M. Of. nr. 504 din 30 mai 2024);
- **O.U.G. nr. 128/2024** pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal și măsuri specifice pentru digitalizare, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative (M. Of. nr. 1125 din 11 noiembrie 2024), aprobată prin Legea nr. 88/2026 (M. Of. nr. 459 din 29 mai 2026);
- **Decizia Curții Constituționale nr. 482/2024** referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (6¹), (6³) și alin. (6⁸)-(6¹⁰) din Legea nr. 255/2010 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, necesară realizării unor obiective de interes național, județean și local (M. Of. nr. 186 din 4 martie 2025);
- **O.U.G. nr. 18/2025** pentru modificarea art. 5 alin. (5¹) și art. 12 alin. (1¹) din Legea nr. 255/2010 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, necesară realizării unor obiective de interes național, județean și local (M. Of. nr. 275 din 28 martie 2025), aprobată prin Legea nr. 188/2025 (M. Of. nr. 1065 din 19 noiembrie 2025);
- **Legea nr. 193/2025** pentru modificarea și completarea Legii nr. 255/2010 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, necesară realizării unor obiective de interes național, județean și local (M. Of. nr. 1069 din 20 noiembrie 2025);
- **Decizia Curții Constituționale nr. 481/2024** referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 alin. (2) și (3) și art. 22 alin. (6) din Legea nr. 255/2010 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, necesară realizării unor obiective de interes național, județean și local (M. Of. nr. 1174 din 18 decembrie 2025);
- **O.U.G. nr. 38/2026** pentru modificarea și completarea unor acte normative (M. Of. nr. 393 din 8 mai 2026).

Cuprins	Art.
Capitolul I. Dispoziții generale	1-3
Capitolul II. Etapele procedurii de expropriere	4-10
Secțiunea 1. Etapa I – Aprobarea indicatorilor tehnico-economici	5-6
Secțiunea a 2-a. Etapa a II-a – Consemnarea sumei individuale și afișarea listei imobilelor ce urmează a fi expropriate	7-8
Secțiunea a 3-a. Etapa a III-a – Transferul dreptului de proprietate	9-10
Capitolul III. Documentațiile cadastrale	11-15
Capitolul IV. Accesul la imobilele afectate de expropriere	16-17
Capitolul V. Funcționarea comisiei de verificare a dreptului de proprietate sau a altor drepturi reale și acordarea despăgubirilor	18-23
Capitolul VI. Avize, acorduri, certificate și autorizații	24-27
Capitolul VII. Dispoziții referitoare la imobilele aflate în proprietatea publică sau privată a unităților administrativ-teritoriale	28
Capitolul VIII. Dispoziții finale	29-35

Capitolul I. Dispoziții generale

Art. 1.^[1] (1)^[2] Prezenta lege stabilește cadrul juridic pentru luarea măsurilor necesare executării lucrărilor de construcție, reabilitare și modernizare a drumurilor de interes național, județean și local, lucrărilor de construcție, reabilitare și extindere a infrastructurii feroviare publice, lucrărilor necesare dezvoltării rețelei de transport cu metroul și de modernizare a rețelei existente, lucrărilor de dezvoltare a infrastructurii aeroportuare, inclusiv a infrastructurilor și echipamentelor necesare pentru desfășurarea activităților nonaeronautice, precum și a infrastructurii de transport naval, lucrărilor de construcție, modernizare și extindere a obiectivelor cu caracter militar, lucrărilor de construire, modernizare, reconversie și extindere a capacităților de producție și/sau servicii pentru apărare de interes strategic pentru securitatea națională, inclusiv a lucrărilor de interes public național necesare realizării unor investiții în domeniul securității naționale asupra activului funcțional al unui operator economic stabilit ca fiind de interes strategic prin hotărâre a Guvernului, lucrărilor de construire – construcții și infrastructură – reabilitare, modernizare, reconversie funcțională pentru construcții administrative necesare funcționării administrației publice centrale și locale, lucrărilor de construcție, reabilitare și modernizare a obiectivelor prevăzute în proiectele de investiții strategice, inclusiv cele realizate în parteneriat public-privat, lucrărilor de construire, reabilitare, modernizare, reconversie funcțională pentru proiecte de dezvoltare și regenerare urbană inițiate de autoritățile publice centrale și locale, lucrărilor din domeniul gospodăririi apelor, respectiv construcțiile hidrotehnice și lucrările anexe, acumulările de apă permanente și nepermanente, cantoanele de exploatare, digurile de apărare împotriva inundațiilor, construcțiile și instalațiile hidrometrice, instalațiile de determinare automată a calității apei, lucrările de amenajare, regularizare sau consolidare a albiilor, canalelor și derivațiilor hidrotehnice, stațiile de pompare, precum și alte construcții hidrotehnice realizate pe ape, lucrări de renaturare, reabilitare zone umede și de asigurare a conectivității laterale, lucrărilor de construcție, reabilitare, modernizare și dezvoltare a stațiunilor turistice de interes național, lucrărilor de construcție, reabilitare, modernizare, dezvoltare și ecologizare a zonei litorale a Mării Negre, lucrărilor de amenajare, dezvoltare sau reabilitare a pâtiilor de schi, cu instalațiile de transport pe cablu aferente, cu lucrările de amenajare, instalațiile și echipamentele de producere a zăpezii și gheții artificiale și de întreținere a pâtiilor, instalațiile pentru iluminatul pâtiilor de schi și alte echipamente necesare dezvoltării domeniului schiului, amenajarea, dezvoltarea sau reabilitarea pâtiilor destinate practicării celorlalte sporturi de iarnă – biatlon, bob, sanie, sărituri de la trambulină –, a patinoarelor și echiparea cu instalații și echipamente corespunzătoare, cuprinse în Programul național de dezvoltare a turismului „Schi în România”, aprobat prin Legea nr. 526/2003, cu modificările și completările ulterioare, lucrărilor de interes național pentru realizarea, dezvoltarea producerii,

^[1] Art. 1 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. unic pct. 1 din Legea nr. 144/2019.

^[2] Alin. (1) al art. 1 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 1 din O.U.G. nr. 38/2026.

transportului și distribuției de energie electrică, transportului și distribuției de gaze naturale, de extracție a gazelor naturale, lucrărilor de dezvoltare, modernizare și reabilitare a Sistemului național de transport al țițeiului, gazolinei, etanolului, condensatului și gazelor naturale și lucrărilor miniere de interes național pentru exploatarea zăcămintelor de lignit, care se execută în baza unei licențe de exploatare, lucrărilor pentru realizarea Sistemului național al perdelor forestiere de protecție, precum și pentru împădurirea terenurilor degradate, lucrărilor de interes public de construcție, reabilitare și modernizare a infrastructurii de alimentare cu apă, aducțiuni, inclusiv a stațiilor de captare și tratare, a infrastructurii de apă uzată și lucrărilor de construcție, reabilitare și modernizare a stațiilor de epurare, lucrărilor de interes public național de construcție, reabilitare, modernizare și reconversie funcțională pentru construcții administrative necesare funcționării sistemului judiciar, lucrărilor de interes public național, regional, interjudețean, județean și local de construcție, reabilitare și modernizare necesare funcționării sistemului de sănătate, inclusiv pentru infrastructura aferentă acestora, lucrărilor de interes public local de construcție, reabilitare, modernizare și reconversie funcțională pentru construcții administrative, sociale, culturale, de învățământ și sport, inclusiv pentru infrastructura aferentă acestora, lucrărilor de conservare sau de amenajare a spațiilor verzi, lucrărilor de regenerare urbană, lucrărilor de protecție și de restaurare a clădirilor de patrimoniu, lucrărilor de interes public local de amenajare a teritoriului și de urbanism, de dezvoltare sau regenerare urbană, conform proiectului de strategie de dezvoltare urbană și teritorială prevăzut de Legea nr. 350/2001 privind amenajarea teritoriului și urbanismul, cu modificările și completările ulterioare^[1], sau studiului de fezabilitate propus și aprobat prin hotărâre a consiliului local, după caz, în domeniile reglementate de prezentul articol, precum și cele prevăzute la art. 286 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, lucrărilor de închidere și ecologizare a depozitelor de deșeuri, efectuate de stat prin autoritățile publice centrale, ca urmare a stabilirii în sarcina acestuia de măsuri în baza unor hotărâri ale Curții de Justiție a Uniunii Europene, lucrărilor realizate în cadrul sistemelor de gestionare a deșeurilor efectuate de stat și unitățile administrativ-teritoriale, lucrărilor de interes național pentru administrarea, exploatarea, întreținerea și dezvoltarea rețelei naționale de supraveghere meteorologică și lucrărilor de interes național pentru administrarea, exploatarea, întreținerea și dezvoltarea telecomunicațiilor speciale, inclusiv a infrastructurii necesare funcționării acestora, extinderea parcurilor industriale și a parcurilor științifice și tehnologice.

(2) Proiectele de investiții strategice se definesc ca fiind acele proiecte realizate în domeniile prevăzute la alin. (1) și care au o valoare mai mare de 50 milioane de euro. Proiectele de investiții strategice se stabilesc prin hotărâre a Guvernului.

Art. 2. (1) În sensul prezentei legi, sunt declarate de utilitate publică următoarele lucrări^[2]:

a)^[3] lucrările de construcție, reabilitare și modernizare de drumuri și parcuri de interes național, județean și local, precum și toate lucrările de construcție, reabilitare și extindere a infrastructurii feroviare publice, lucrările necesare dezvoltării rețelei de transport cu metroul și de modernizare a rețelei existente, lucrările de dezvoltare a infrastructurii aeroportuare, precum și a infrastructurii de transport naval;

a)^[4] lucrările de construcție, reabilitare și modernizare de drumuri pentru cicliști de interes național, județean și local;

b) lucrările din domeniul gospodăririi apelor, respectiv construcțiile hidrotehnice și lucrările anexe, acumulările de apă permanente și nepermanente, cantoanele de exploatare, digurile de apărare împotriva inundațiilor, construcțiile și instalațiile hidrometrice, instalațiile de determinare automată a calității apei, lucrările de amenajare, regularizare sau consolidare a albiilor, canalele

^[1] N.r. Legea nr. 350/2001 a fost abrogată prin Legea nr. 169/2026 privind Codul amenajării teritoriului, urbanismului și construcțiilor (M. Of. nr. 661 din 10 august 2026).

^[2] Partea introductivă a alin. (1) al art. 2 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. I pct. 1 din Legea nr. 90/2011.

^[3] Lit. a) de la alin. (1) al art. 2 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. unic pct. 2 din Legea nr. 144/2019.

^[4] Lit. a¹) de la alin. (1) al art. 2 a fost introdusă prin art. III din Legea nr. 85/2022.

și derivațiile hidrotehnice, stațiile de pompare, precum și alte construcții hidrotehnice realizate pe ape, lucrări de renaturare, reabilitare zone umede și asigurarea conectivității laterale;

c) lucrările de construcție, reabilitare, modernizare, dezvoltare și ecologizare a zonei litorale a Mării Negre, precum și a stațiilor turistice de interes național;

d)^[1] lucrările de interes național pentru realizarea, dezvoltarea producerii, transportului și distribuției de energie electrică, transport și distribuție de gaze naturale, a extracției de gaze naturale, lucrările de dezvoltare, modernizare și reabilitare a Sistemului național de transport al țițeiului, gazolinei, etanolului, condensatului;

d¹)^[2] lucrări de interes național pentru construirea depozitelor definitive de deșeuri radioactive și combustibil nuclear uzat, rezultate din funcționarea și dezafectarea instalațiilor nucleare și radiologice existente pe teritoriul național;

d²)^[3] lucrări de interes național pentru administrarea, exploatarea, întreținerea și dezvoltarea rețelei naționale de supraveghere meteorologică;

d³) lucrări de interes național pentru administrarea, exploatarea, întreținerea și dezvoltarea telecomunicațiilor speciale, inclusiv a infrastructurii necesare funcționării acestora;

e)^[4] lucrările miniere de interes național pentru exploatarea zăcămintelor de lignit, care se execută în baza unei licențe de exploatare de către operatorii economici aflați sub autoritatea Ministerului Energiei, Întreprinderilor Mici și Mijlocii și Mediului de Afaceri, în calitate de ministere de resort;

f) lucrările de amenajare, dezvoltare sau reabilitare a pârtiilor de schi, cu instalațiile de transport pe cablu aferente, lucrările de amenajare a instalațiilor și echipamentelor de producere a zăpezii și gheții artificiale și de întreținere a pârtiilor, instalațiile pentru iluminatul pârtiilor de schi și alte echipamente necesare dezvoltării domeniului schiului, amenajarea, dezvoltarea sau reabilitarea pârtiilor destinate practicării celorlalte sporturi de iarnă – biatlon, bob, sanie, sărituri de la trambulină –, a patinoarelor și echiparea cu instalațiile și echipamentele corespunzătoare, cuprinse în Programul național de dezvoltare a turismului „Schi în România”, aprobat prin Legea nr. 526/2003, cu modificările și completările ulterioare;

g) lucrările de realizare a Sistemului național al perdelelor forestiere de protecție, precum și lucrările de împădurire a terenurilor degradate;

h)^[5] lucrările de interes public de construcție, reabilitare și modernizare a infrastructurii de alimentare cu apă, aducțiunilor, inclusiv a stațiilor de captare și tratare, a infrastructurii de apă uzată și lucrările de construcție, reabilitare și modernizare a stațiilor de epurare;

i)^[6] lucrări de interes public național de construcție, reabilitare, modernizare și reconversie funcțională, pentru construcții administrative necesare funcționării sistemului judiciar sau organizării profesiei de avocat, conform legii sale speciale;

j)^[7] lucrări de interes public local de construcție, reabilitare, modernizare și reconversie funcțională, pentru construcții administrative, sociale și culturale, de sănătate, învățământ și sport, inclusiv pentru infrastructura aferentă acestora;

k)^[8] lucrări de interes public local de conservare a spațiilor verzi existente, definite conform prevederilor Legii nr. 24/2007 privind reglementarea și administrarea spațiilor verzi din intravilanul

^[1] Lit. d) de la alin. (1) al art. 2 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. 1 pct. 2 din Legea nr. 220/2013.

^[2] Lit. d¹) de la alin. (1) al art. 2 a fost introdusă prin art. unic pct. 2 din Legea nr. 22/2019.

^[3] Lit. d²) și d³) de la alin. (1) al art. 2 au fost introduse prin art. VI pct. 0¹ din O.U.G. nr. 26/2022, punct introdus prin art. unic pct. 4 din Legea nr. 75/2023.

^[4] Lit. e) de la alin. (1) al art. 2 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. 19 pct. 2 din O.U.G. nr. 86/2014, articol modificat prin art. unic pct. 7 din Legea nr. 174/2015.

^[5] Lit. h) de la alin. (1) al art. 2 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. 1 pct. 2 din Legea nr. 233/2018.

^[6] Lit. i) de la alin. (1) al art. 2 a fost introdusă prin art. 19 pct. 3 din O.U.G. nr. 86/2014, articol modificat prin art. unic pct. 7 din Legea nr. 174/2015, și este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. 1 pct. 2 din Legea nr. 316/2021.

^[7] Lit. j) de la alin. (1) al art. 2 a fost introdusă prin art. 19 pct. 3 din O.U.G. nr. 86/2014, articol modificat prin art. unic pct. 7 din Legea nr. 174/2015, și este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. unic pct. 2 din O.U.G. nr. 99/2018.

^[8] Lit. k)-q) de la alin. (1) al art. 2 au fost introduse prin art. 1 pct. 3 din Legea nr. 233/2018.

localităților, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și/sau de amenajare de noi spații verzi^[1];

l) lucrări de interes public local de regenerare urbană a terenurilor neconstruite și a imobilelor care au avut destinație industrială din intravilanul orașelor și municipiilor și care în prezent nu sunt funcționale;

m) lucrări de interes public local de conservare și protejare a clădirilor de patrimoniu degradate;

n) lucrări de construcție, modernizare și extindere a obiectivelor cu caracter militar;

n¹⁾[2] lucrări de construire, modernizare, reconversie și extindere a capacității de producție și/sau servicii pentru apărare de interes strategic pentru securitatea națională, inclusiv lucrările de interes public național necesare realizării unor investiții în domeniul securității naționale asupra activului funcțional al unui operator economic stabilit ca fiind de interes strategic prin hotărâre a Guvernului;

o) lucrări de construire – construcții și infrastructură – reabilitare, modernizare, reconversie funcțională pentru construcții administrative necesare funcționării administrației publice centrale;

p) lucrări de construire, reabilitare, modernizare, reconversie funcțională pentru proiecte de regenerare urbană inițiate de autoritățile publice centrale;

q)^[3] lucrări de interes public național, regional, interjudețean, județean și local de construcție, reabilitare și modernizare necesare funcționării sistemului de sănătate, inclusiv pentru infrastructura aferentă acestora;

r)^[4] lucrări de închidere și ecologizare a depozitelor de deșeuri, efectuate de stat prin autoritățile publice centrale, ca urmare a stabilirii în sarcina acestuia de măsuri în baza unor hotărâri ale Curții de Justiție a Uniunii Europene;

s) lucrări de reconfigurare a parcelelor în vederea dezvoltării urbanistice a terenurilor agricole în cazul în care nu se obține acordul proprietarilor pentru schimbarea regimului juridic, economic sau tehnic cu modificarea geometriei poziționării și suprafeței parcelei;

t) lucrările din proiectele de investiții strategice, precum și din cele realizate în parteneriat public-privat aferente obiectivelor de interes național, județean sau local stabilite în condițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 39/2018 privind parteneriatul public-privat, cu modificările și completările ulterioare;

ț)^[5] lucrările realizate în cadrul sistemelor de gestionare a deșeurilor efectuate de stat și unitățile administrativ-teritoriale și care vor rămâne în proprietatea acestora;

u)^[6] extinderea parcurilor industriale și a parcurilor științifice și tehnologice, obiective de interes județean sau local.

(2)^[7] Expropriator este statul român pentru obiectivele de interes național, inclusiv pentru obiectivele de investiții strategice și cele realizate în parteneriat public-privat de interes național.

(2¹)^[8] Expropriatori sunt județele pentru obiectivele de interes județean, inclusiv pentru obiectivele de investiții în parteneriat public-privat ale administrației publice locale județene, iar municipiile, orașele și comunele, pentru obiectivele de interes local, inclusiv pentru obiectivele de investiții în parteneriat public-privat ale administrației publice locale.

(3) În aplicarea prevederilor prezentei legi, expropriatorul prevăzut la alin. (2) este reprezentat de:

a)^[9] Ministerul Transporturilor și Infrastructurii, prin Compania Națională de Administrare a Infrastructurii Rutiere – S.A., precum și prin Compania Națională de Investiții Rutiere – S.A., pentru toate lucrările de construcție de drumuri de interes național, prin Compania Națională de

^[1] Lit. k) de la alin. (1) al art. 2 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. unic pct. 2 din Legea nr. 144/2019.

^[2] Lit. n¹) de la alin. (1) al art. 2 a fost introdusă prin art. unic pct. 2 din O.U.G. nr. 55/2024 și este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. I pct. 2 din O.U.G. nr. 38/2026.

^[3] Lit. q) de la alin. (1) al art. 2 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. unic pct. 2 din O.U.G. nr. 99/2018.

^[4] Lit. r)-t) de la alin. (1) al art. 2 au fost introduse prin art. unic pct. 3 din Legea nr. 144/2019.

^[5] Lit. ț) de la alin. (1) al art. 2 a fost introdusă prin art. II pct. 2 din O.U.G. nr. 38/2022.

^[6] Lit. u) de la alin. (1) al art. 2 a fost introdusă prin art. unic pct. 2 din Legea nr. 193/2025.

^[7] Alin. (2) al art. 2 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. unic pct. 4 din Legea nr. 144/2019.

^[8] Alin. (2¹) al art. 2 a fost introdus prin art. unic pct. 5 din Legea nr. 144/2019.

^[9] Lit. a) de la alin. (3) al art. 2 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. unic din O.U.G. nr. 185/2022, articol modificat prin art. unic din Legea nr. 173/2023.